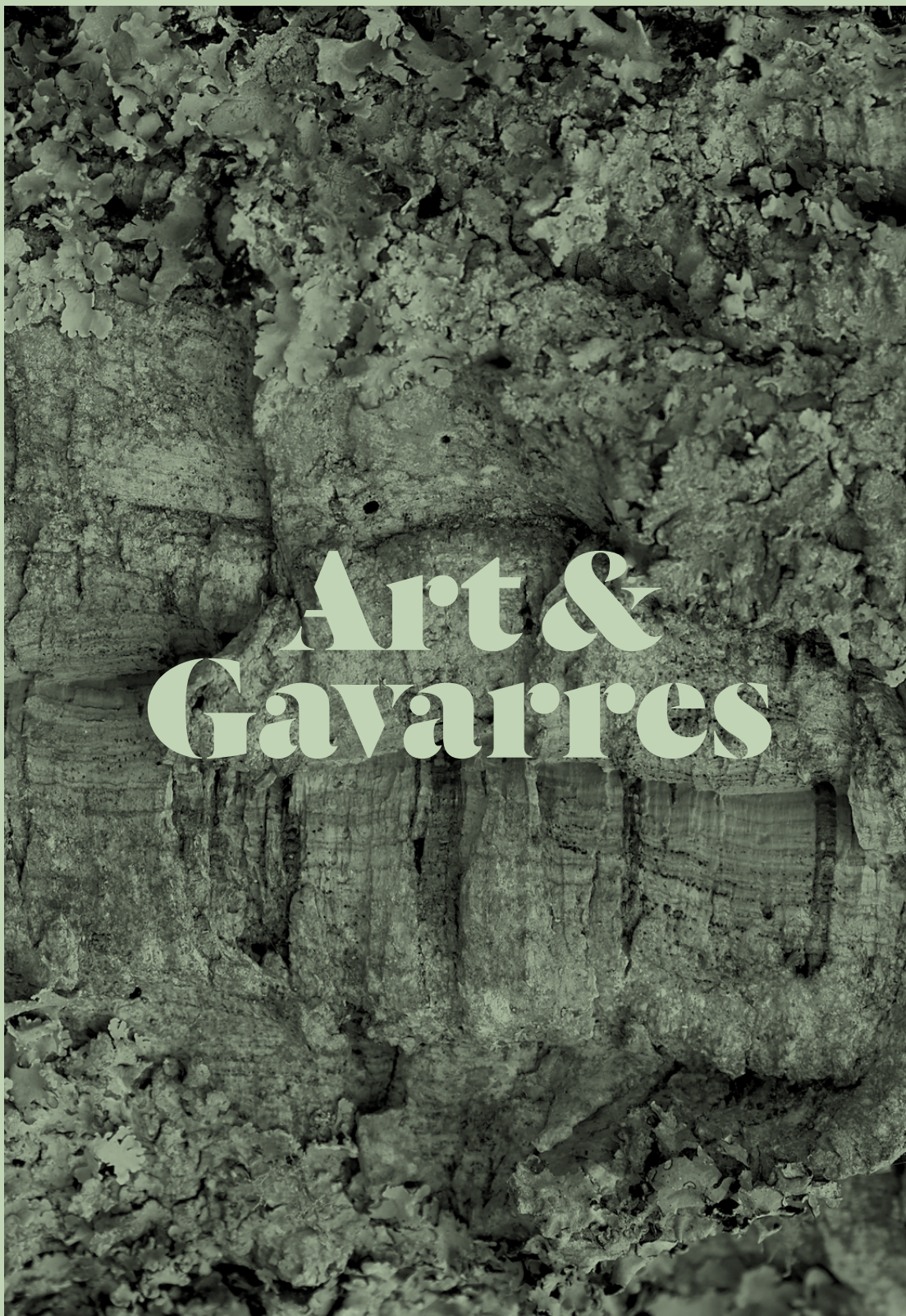

4t Festival Internacional de Land Art
Del 4 de setembre al 31 de desembre de 2021

Girona, Celrà, Cassà, Llagostera,
Santa Cristina d'Aro i Forallac

Art & Gavarres

4t Festival Internacional
de Land Art

Organitza:

**Consorci
Gavarres**

Diputació de Girona

Amb el suport de:

**Ajuntament de
Cassà de la Selva**

**AJUNTAMENT
DE LLAGOSTERA**

**Ajuntament de
Forallac**

Col·labora:

**CAN
LLAMBI**

MEMÒRIA A&G 2021

Comissariat

Àngels Artigas i Oriol Granyer

Producció

Maria Piferrer i Anabel Marín

Coordinació municipis

Àngels Mir, Mariona Puigbaldoyra
i Laura Francès

Fotografies

24 imatges x segon
Marc Sureda
Oriol Granyer

Comunicació

Notidig

Assessorament lingüístic

Diputació de Girona

Disseny Gràfic

La Fonda Gràfica

*Art&Gavarres, 4t Festival Internacional
de Land Art.* L'ús dels continguts d'aquesta
obra està subjecte a una llicència de
Reconeixement – No Comercial – Sense
Obra Derivada (by-nc-nd) de Creative
Commons. Se'n permet la reproducció,
distribució i comunicació pública sempre
i quan no sigui per a usos lucratiu i no es
modifiqui el contingut de l'obra. Per veure
una còpia de la llicència, visiteu:
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.ca>

Instagram: @artgavarres
Twitter: @cgavarres
Facebook: consorcigavarres
#ArtiGavarres2021
www.artigavarres.cat

CONSORCI DE LES GAVARRES

President

Pau Presas

Gerent

Marc Vilahur

Serveis Tècnics

Oriol Granyer, Maria Piferrer, Enric Bisbe

Secretari

Josep Rovira

Administració

Mei Llovet i Natàlia Duran

Finca Camps i Armet, s/n

(Can Geronès) 17121 Monells

consorci@gavarres.cat

Tel. 972 64 36 95 / 638 557 836

www.gavarres.cat

4t Festival Internacional de Land Art
Del 4 de setembre al 31 de desembre de 2021

Art & Gavarres

Girona, Celrà, Cassà, Llagostera, Santa Cristina d'Aro i Forallac
www.artigavarres.com

Í N D E X

8

PRESENTACIÓ

12

ARTISTES

15 GIRONA

16 Beatriz Aísa

18 Teresa Abad

20 Akunzo

22 Maria Güell

24 Louise Sudell

26 Andrés Siri

28 CELRÀ

30 Azahara Cerezo

32 Pep Ramis

34 CASSÀ DE LA SELVA

36 Clara Riera

38 LLAGOSTERA

40 Lourdes Ral
i Valentí Miquel

42 FITOR

44 Alejandro López

46 Xevi Bayona

48 Lucía Loren

50 Sergi Quiñonero

52 Juli Sanjuan

54 Jordi González

56

LOCALITZACIONS

PRESENTACIÓ

El festival Art & Gavarres parteix de la idea que l'art pot ser una eina de reflexió per canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relacionant art i natura aquest espai natural protegit es dona a conèixer alhora que pren un nou abast.

Durant una setmana una nòmina d'artistes creen in situ dins l'espai amb materials naturals una sèrie d'obres i intervencions efímeres que conviden a ser visitades i descobertes... fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri.

Edició 2021

SENSE ANAR GAIRE LLUNY

Un any de pandèmia i el successius confinaments viscuts -domiciliaris, municipals, comarcals- ens han fet redescobrir el nostre entorn més proper.

De cop, ens hem adonat que hi ha plantes i animals ben a prop nostre que hem observat des de les finestres, els balcons i les terrasses de casa. I hem trobat a faltar els paisatges que ens acompanyen dia a dia en els nostres desplaçaments vitals de feina o de lleure. Ens ha semblat que la natura tornava a conquerir espais, tot i que en realitat en molts casos simplement el que hem tingut és més temps per mirar-la.

Paradoxalment, quan hem pogut sortir de casa, l'espai exterior s'ha convertit en el refugi, espaiós i ventilat, on sentir-nos segurs. Sense d'altres opcions de gaudi, i sense poder anar lluny, el medi natural més immediat s'ha omplert amb tots nosaltres, convertit en un espai valuós i apreciat. Aquesta sobrefreqüentació sobtada ha comportat impactes com la pèrdua de tranquil·litat, la fressa, l'erosió dels corriols o l'abandonament de deixalles.

Que les coses properes que tenim al costat de casa també poden ser belles i que ens costa aprendre a fruitar-ne sense malmetre-les és el fil de reflexió que hem proposat als artistes d'enguany per a les seves accions artístiques.

DILLUNS 30 D'AGOST

18 h
Bòlit La Rambla,
Girona

Obertura de l'Art & Gavarres i
presentació de la instal·lació
de l'obra de Beatriz Aísa.

19 h
Centre Cultural La Mercè,
Girona

Presentació dels artistes.

Inauguració de l'exposició "Geografies immaterials de la Vall de Sant Daniel" de l'artista Beatriz Aísa, fruit de la seva estada en residència al Bòlit. Exposició visitable fins el 26 de setembre de 2021.

DISSABTE 4 DE SETEMBRE

9 h . Celrà, inici de la ruta
a la Riera de Palagret

Inauguració del Festival Art i
Gavarres amb una ruta per totes les
obres. Visites comentades pels propis
artistes.

11 h. Girona, Bòlit, Centre
d'Art Contemporani

13.30 h Cassà de la Selva,
Can Vilallonga

16.30 h Llagostera, Can
Llambí, veïnat de Panedes

18 h Fitor, Camí ral

DIJOUS 21 D'OCTUBRE

17.30 h
Biblioteca Carles Rahola,
Girona

Taula rodona
"DESCONFINAMENT
A LA NATURA: ÚS I ABÚS"

Modera la taula la geògrafa Isabel Salamaña, i hi participa Roberto Ramos, del Centro de Arte y Naturaleza de Huesca (CDAN), Ponç Feliu, director del Parc Natural del Cap de Creus. Es compta també amb la presència de representants d'entitats i organismes que vetllen per la conservació de la natura com ara els Naturalistes de Girona, la IAEDEN i SOS Costa Brava.

ARTISTES

ENTREVISTES (VIDEO)

GIRONA

[Beatriz Aísa](#)
[Teresa Abad](#)
[Akunzo](#)
[Maria Güell](#)
[Louise Sudell](#)
[Andrés Siri](#)

CELRÀ

[Pep Ramis](#)
[Azahara Cerezo](#)

CASSÀ DE LA SELVA

[Clara Riera](#)

LLAGOSTERA

[Lourdes Ral i Valentí Miquel](#)

FITOR

[Alejandro López](#)
[Xevi Bayona](#)
[Lucía Loren](#)
[Sergi Quiñonero](#)
[Juli Sanjuan](#)
[Jordi González](#)

Art & Gavarres

GIRONA

Beatriz Aísa

Biografia

Geógrafa por la Universidad Autónoma de Madrid en 2002. Como fotógrafa se ha formado de manera continuada desde 2004 en escuelas de Madrid y Buenos Aires, así como en talleres de autor y de creación con fotógrafos contemporáneos y artistas visuales.

Especialmente interesada en la conformación del imaginario del Pirineo, su trabajo gira entorno a las relaciones entre paisaje, cartografía, e imágenes de este territorio. Su proceso creativo se basa en un método de búsqueda, hecho de idas y venidas entre intuición y reflexión entorno al archivo documental de geógrafos, científicos y viajeros, y la exploración de los espacios, reuniendo ciencia y arte. La observación y el caminar forman parte del proceso. La materialidad de la fotografía es el centro de su interés plástico, mediante el uso de procesos fotográficos sin cámara, y la intervención de sus fotografías con otras técnicas como el bordado, o la realización de libros de artista e instalaciones.

Ha sido beneficiaria de la residencia de artistas transfronteriza de la AECT Espacio Portalet con el proyecto Autour du Midi. Cartografías del paisaje del Ossau, exponiendo en diferentes salas de ambos lados de la frontera, y siendo seleccionado el proyecto para el Festival BFOTO de Barbastro en 2018. Ese mismo año participa con Geograficidades en la Bienal de arte contemporáneo Huesca-Tarbes, expuesto en ambas ciudades y, de manera individual, en la Galería Espai 22 de Girona. En 2020 es invitada a participar en la residencia de Muretes de Arte, realizando una instalación hibridando óptica y piedra seca en Betorz (Huesca). Actualmente trabaja en la serie #desdeelpirineo, interviniendo con el bordado postales antiguas.

Obra presentada

UNA MEMÒRIA VEGETAL

La Vall de Sant Daniel és actualment un espai verd metropolità, on la frontera entre la zona urbana i la zona rural es dilueix, i on els usos del territori del passat, el present i el futur són recreats constantment.

Les plantes poden guardar informació sobre canvis ambientals, la qual cosa els permet preparar el seu organisme davant d'aquests canvis, com pot ser el moment de la floració a la primavera. Guardar informació és crear memòria. Nosaltres necessitem imatges per recordar i encara estem (re)aprenent la nostra relació amb la natura.

Materialitzant fotografies dels elements patrimonials i dels habitants de la Vall sobre fulles de les plantes recollides en aquest mateix espai, el projecte pretén establir un nou vincle entre la memòria del lloc i la natura. L'ús de la clorotípia, procés fotogràfic basat en la fotosensibilitat de les plantes, reforça aquest vincle.

GIRONA

Teresa Abad

Biografía

Teresa Abad Carlés nace en la ciudad de Zaragoza en 1965 donde cursa los primeros años de la licenciatura en Geografía e Historia que termina en la UNED en 1990. A partir de ese momento compagina el trabajo en la docencia con el aprendizaje de forma autodidacta en idiomas y en diversas disciplinas artísticas (dibujo, pintura, grabado, cerámica, talla de madera, costura). Tras un período extenso dedicada a la pintura, poco a poco su obra se abre a la experimentación con materiales, surgiendo las tres dimensiones y las instalaciones. Sin embargo es a partir de 2011 cuando su trabajo cobra la forma que tiene ahora, de mirada lenta, factura ecológica, con los materiales que le brinda el campo oscense en el que habita. Empezó trabajando con madera, lana y cera de abejas. Pero fue una exposición de Christiane Löhr en el CDAN de Huesca lo que la animó a salir del armario estético y dedicarse también al trabajo delicado con las semillas.

Sus trabajos le han permitido viajar para participar en diversas convocatorias. Así, a una temprana exposición de pintura en 1991 en el Liceo español de París, han seguido diversas exposiciones, tanto individuales como colectivas, en Aragón, Cataluña, la Rioja y País Vasco. Sus trabajos han podido verse en el Certamen *b#side the war*, Treviso, Italia, 2019, con una instalación con humus, nidos y sal; o el Festival de arte *Bewegter Wind*, Hessen, 2010, con una instalación de lana en los bosques alemanes. Es en este país donde ha obtenido sendas becas (2006 y 2011) para realizar cursos de arte en su capital, Berlín. En el 2018 gana el premio para artes plásticas *Trazos de Igualdad*, Zaragoza, con una obra realizada con cera y raíces.

Obra presentada

EL BANQUETE

Al principio fue la piedra. Quedé tan fascinada por esa gran losa en medio de la pradera que he intentado ponerla de relieve, causando en el entorno el menor impacto posible. Dispuse, pues, la estructura de cuatro sillas que resignificaban el conjunto: ya no se trataba solo de una piedra, sino de todo un conjunto (de picnic, de reunión, de celebración).

La idea original de cómo intervenir en las sillas se fue adaptando al entorno. Así, al darme cuenta de la riqueza del propio parque, elegí trabajar cada una como si de un biotopo se tratara, escogiendo las diferentes tierras, raíces, semillas, plantas y colores que las caracterizaban: silla-bosque, silla-ceniza, silla-musgo y silla-compost (de mi propio huerto, con todas sus semillas dormidas, simplemente esperando).

Cada silla surge de la tierra, por eso están revestidas de ella.

La intervención irá cambiando formalmente, germinarán semillas, morirán plantas, se deteriorará la madera. Solo la piedra sobrevivirá inmutable: fue el principio y permanecerá al final.

Akunzo

Biografia

El treball d'Akunzo (Karola Pezarro i Aris de Bakker) consisteix principalment en projectes efímers, específics per a cada lloc, en els quals s'utilitzen materials naturals.

Els projectes d'Akunzo tenen un fort compromís amb el medi ambient. Són una reflexió sobre el lloc o la història del lloc, o tenen a veure amb la preocupació pel futur del planeta. Akunzo sol utilitzar materials naturals dels voltants del lloc com ara terra, branques, petxines o llavors i afegeixen elements no naturals relacionats amb el tema de l'obra.

Les obres d'art sovint mostren ser una fita i, en alguns casos, els visitants poden entrar a l'obra.

Les experiències dels observadors són importants per a Akunzo, entre d'altres, perquè els visitants tinguin una nova visió del seu entorn i puguin donar-li el seu propi significat i potser ser més conscients de la seva relació amb el paisatge.

Obra presentada

RESERVOIR

Prop dels límits del barri vell de Girona, es pot baixar per una escala de pedra fins a un petit altiplà on hi ha una gran gerra. Al seu costat, gotes d'aigua sorgeixen de la roca (font d'en Pericot) i una mica més avall brolla un rierol, almenys a la temporada d'hivern.

L'objecte, l'obra d'art *Reservoir*, sembla un pot, un recipient per a l'aigua, amb una obertura arquejada a la part superior, però al mateix temps és transparent com l'encaix, perquè està teixit a partir de branques d'avellaner. L'aigua es filtraria.

Reservoir tracta sobre la disponibilitat d'aigua per a tothom, sobre la preservació del que és valuós, i fa referència a la fràgil situació del nostre planeta.

Reservoir va ser creat per Art & Gavarres in situ pel duo d'artistes holandesos Akunzo.

Maria Güell

Biografia

Girona 1970. Llicenciatura en escenografia per l'ESAD. L'any 2003 funda La Invisible Studio, com a plataforma per poder produir el seu propi treballen el disseny d'il·luminació.

El primer contacte professional de Maria Güell amb la il·luminació va tenir lloc a través del món de l'espectacle.

Posteriorment col·labora en diversos projectes d'arquitectura, instal·lacions lumíniques efímeres i il·luminació d'exposicions i museus. També acumula una llarga trajectòria en el món de la docència.

Destaquen els projectes següents:

Actualment directora artística del Festival LlumBCN, 2018-2021 Barcelona.

Va formar part de l'equip de comissariat del Festival LlumBCN, 2012-2018 Barcelona. Codissenyadora del projecte Raval KM0, 2016-2021 Barcelona.

Il·luminació-instal·lació artística de nadal 2017 Mercat del Born CCM, 2016 - 2017 Barcelona. Finalista premis Fad 2017.

Il·luminació de paisatge, Parc de les Glòries, 2019 (inauguració) Barcelona.

Ha dirigit l'equip redactor Pla Director d'Enllumenat Públic de Barcelona, 2012 Barcelona.

Il·luminació arquitectural i museogràfica Museu Balenciaga, 2011 Guetaria, finalista premis Fad 2013.

És codirectora i docent, Màster "Projectar la llum" de la Fundació UPC 2009 -2020 Barcelona. Postgrau Lighting Design, 2014-2021 Ciutat de Mèxic. Imparteix classes a l'Escola de disseny Elisava, 2010- 2021 i a l'Escola de disseny Eina, Barcelona..

Obra presentada

JOC DE MIRAR

Aquesta proposta es troba ubicada en un espai natural, ja prèviament intervingut, un espai ja identificat com a escenari i moblat amb uns seients que conviden al descans i a l'observació de l'entorn. La natura, quan la trobem en estat pur, ens ofereix moltes coses amb gran intensitat: colors i formes increïbles, amplitud, diversitat, espontaneïtat. La instal·lació *Joc de mirar* és una nova intervenció que limita la visió de l'entorn, frena una gran part de la llum implicant un sol color i orientant la mirada. Aquesta situació tensa l'abast d'allò que podem percebre quan mirem. Per mi és una celebració de tota la bellesa, l'amplitud i la varietat que l'entorn ens ofereix. És un joc per mirar sense pensar.

Louise Sudell

Biografia

Neix a Londres, el 1960, i es llicencia en escultura a Canterbury (Anglaterra), el 1983. Va cursar un màster en escultura a Chelsea, el 1985 i un altre a Ateliers 63 (Holanda) el 1986.

La seva obra artística és multidisciplinar: instal·lacions, escultures, fotografies, vídeos i llibres. Les seves influències provenen de l'Assemblage i l'Ars Povera. Els materials que utilitza freqüentment a la seva obra són vidre, metall, teixits, cera, goma i pedra.

La seva obra artística és multidisciplinar: instal·lacions, escultures, fotografies, vídeos i llibres. Les seves influències provenen de l'Assemblage i l'Ars Povera. Els materials que utilitza freqüentment a la seva obra són vidre, metall, teixits, cera, goma i pedra.

Obra presentada

ARCODUCTO

Arcoducto es un puente de piedra construido en el lecho del río Galligants en la Vall de Sant Daniel de Girona. Las piedras talladas antiguas son un puente de paso a ras del suelo, aunque parezcan ruinas calladas de un edificio antiguo o una civilización derrumbada.

Arcoducto (stepping stone bridge) es un puente que conecta las orillas con un desvío hemisférico del camino. Una distorsión del camino recto. Una persona que pisa una por una las piedras talladas, tiene que fijarse en su equilibrio corporal para cruzar el río. Entonces, cuando llega a tierra firme, puede disfrutar del entorno o el paisaje, con una nueva perspectiva.

En el arte del jardín japonés se colocan piedras de paso en un campo de grava o césped para que el visitante tome consciencia de sus pies en el suelo y se concentre en la tierra. Cuando haya cruzado el terreno, levante la cabeza, disfrute de la vista y aprecie el entorno.

CRUÏLLES, MONELLS I SANT SADURNÍ DE L'HEURA

Andrés Siri

Biografia

És arquitecte per la Universitat de Buenos Aires i té el Màster en comunicació i crítica d'art per la Fundació UdG. Ha estat sempre vinculat a la docència a la Universitat de Buenos Aires o impartint tallers, treballant i produint festivals.

El desenvolupament de cada nou projecte artístic el permet investigar, experimentar i aprofundir continguts relacionant diferents disciplines. Territoris que es mouen entre art, arquitectura, fotografia, arqueologia o història. Aquests límits es desdibuixen amb l'únic propòsit de construir una història que trobi la seva pròpia veu narrativa.

Treballs realitzats a Roma relacionats amb fets històrics com la segona guerra mundial, sobre els murs d'un aqueducte en l'extraradi, tenen en certa mesura, una similar resonància al barri de Les Pedreres de Girona. Projecte que actualment ha desenvolupat investigant la relació del paisatge, les fronteres físiques i els seus marges. L'immigració i els fets històrics, o elements referenciats en altres obres com són el temps i la memòria.

Obra presentada

HABITAR EL VENT

Una capella, una casa, una ermita, una cabanya, un refugi, un fort o una barraca. Una estructura precària de canyes hostessa de la naturalesa. El vent la posseeix, la inunda, l'envaeix, s'apropia d'ella. La seva pertinença està en l'altre. En el vent, en la pluja i en el camí. Només pot ser el seu lloc l'estar en *camí*.

El vent és un sinònim de peregrinació i de fugacitat de les coses. Caminar amb el vent seria una forma singular d'habitar. *Paisatge* a l'Extrem Orient significa 'aspecte del vent'. Així el paisatge perd la fixació inherent a la terra i rep el caràcter d'alguna cosa que flueix o que es vessa.

La instal·lació *Habitar el vent* no es queda ancorada a un lloc concret. Discorre com el vent i es barreja amb el paisatge canviant, fins a desaparèixer-hi gairebé. Fent a penes perceptible la seva presència, segueix la línia ondulant del mur de pedra de la mina d'aigua, entre fileres d'oliveres, brots i ceps, fonolls i figueres.

La instal·lació efímera s'ha construït amb dues-centes canyes de riu i fa 330 × 200 × 330 cm.

Art & Gavarres

C E L R À

Azahara Cerezo

Biografia

Celrà, Girona. 1988. Llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona i Màster en Arts Visuals i Multimèdia per la Universitat Politècnica de València. En la seva pràctica aborda les particularitats i contradiccions del territori, la dimensió física del qual és líquida per processos digitalitzadors d'abast global.

Ha realitzat residències artístiques al CAAM (Las Palmas de Gran Canaria), Hangar (Barcelona), Art3 (Valence, França), Col·legi d'Espanya (París), Villa Belleville (París), Casa de Velázquez (Madrid) o 1646 (La Haia, Holanda), entre d'altres. Ha exposat de forma individual al Bòlit Centre d'Art Contemporani (Girona) amb «Illes d'arena», al Centro de Arte La Regenta (Las Palmas de Gran Canaria) amb «Mapa de circunstancias» i a MAL (Sevilla) amb «Y en ese claroscuro surgen los monstruos». Ha participat a exposicions col·lectives nacionals i internacionals com «Juntos aparte» (Bienal Sur, Cúcuta, Colòmbia), «Un món paral·lel» a l'Arts Santa Mònica (Barcelona), «We are as Gods...» a Nieuwe Vide (Haarlem, Holanda), «Provincia 53» al MUSAC (León) o «Espècies d'espais» al MACBA (Barcelona).

Obra presentada

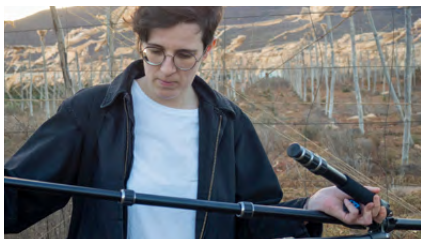
UN TEMPS ÒPTIC

«Si tens èxit, t'ompliràs de glòria», va ser un dels primers missatges de prova que els germans Chappe es van enviar, l'un a l'altre, fent servir el sistema de telegrafia òptica (també anomenada visual o semàfor), que havien inventat el 1791.

Aquest sistema consistia a col·locar, a sobre de torres o construccions preferentment elevades, una sèrie de politges i travessers mitjançant els quals es formaven figures que es corresponien amb lletres o números. Amb unes lents, els missatges eren vistos i transmesos d'una torre a l'altra, recurrent llargues distàncies.

La intervenció consisteix a representar visualment el traçat de telegrafia òptica que passava, al massís de les Gavarres, pel castell de Sant Miquel, el qual es va fer servir tant per a la línia de telecomunicacions civil com militar. Sobreposant el recorregut d'aquests senyals amb el paisatge, es busca fer una referència analògica, gairebé com una realitat augmentada de baixa tecnologia, a un dels precedents d'Internet.

Per visualitzar el que ens proposa l'Azahara mireu el paisatge a través del metacrilat i feu coincidir les línies negres dibuixades amb les línies de carena del paisatge, i el cercle vermell amb el castell de Sant Miquel (que s'insinua al cim d'un turó a l'esquerra), i veureu com la línia taronja ens dibuixa per on recorrien els senyals visuals del sistema de telegrafia òptica.

Pep Ramis

Biografia

Manacor 1962. Neix a Mallorca en el si d'una família on la música i la pintura estan molt presents. Al llarg de la seva formació estudia violoncel, titelles i veu. Des de la infància, el dibuix forma part del seu imaginari quotidià. El seu interès per l'escena neix el 1985, en descobrir-hi un lloc de confluència de totes les seves experiències anteriors, amb el cos com a eix vertebrador. El 1989 forma amb Maria Muñoz el grup de creació Mal Pelo, en el qual desenvolupa la seva faceta de constructor d'escenografies i espais instal·latius. Actualment és director d'escena, ballari-actor i codirector del centre de creació L'animal a l'esquena a Celrà, Girona.

Pep Ramis és un artista eclèctic i ha treballat en diferents llenguatges i disciplines, entre elles la música, el dibuix, la escultura, instal·lacions, la escenografia i sobretot la direcció i interpretació en escena. La col·laboració amb altres creadors durant molts anys (John Berger, Erri de Luca, Steve Paxton o Lisa Nelson, entre molts altres) ha sigut part important del seu aprenentatge i la seva visió sobre els processos artístics es veu condicionada per aquestes experiències d'hibridació i contaminació mutua.

Amb el grup de creació Mal pelo han girat arreu del món, i la seva obra instal·lativa s'ha pogut veure en diferents exposicions a Barcelona, Girona, Cadis, Marsella. També han publicat tres llibres sobre el treball escènic del grup. Mal Pelo ha rebut diferents premis, entre ells el Premio Nacional de Danza del Ministerio de Cultura, Premi Nacional de Danza de Catalunya, Premi a millor espectacle atorgat per l'Apdc, Premi Ciutat de Barcelona.

Obra presentada

I ARA QUÈ FEM?

La instal·lació planteja una pregunta, una reflexió sobre la nostra relació amb allò que anomenem natura. Sobre la nostra manera d'habitar-la.

Es estrany aquest sentit difús de pertinença.

Un home buit davant un buit, un forat.

Una pregunta que ens remet a la nostra història com a espècie, al temps profund de la humanitat i el seu lloc al planeta.

I ara què fem?

CELRA

Art & Gavarres

CASSÀ DE LA SELVA

Clara Riera

Biografia

Nascuda a Cassà de la Selva l'estiu del 1982, és arquitecta per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) des de 2008. Des dels inicis exerceix des del seu propi estudi: CREA (@crearquitectura), des d'on pretén una arquitectura que es regeix per criteris de coherència, de sostenibilitat i de respecte a l'entorn i a l'usuari.

L'equip ha completat projectes d'edificació consolidant-se en l'àmbit privat però també amb col·laboracions en l'àmbit públic com el projecte pel Centre d'Arts Escèniques de Cassà de la Selva, la pavimentació del Cementiri de Darnius o una casa rural al Parc Natural del Cadí-Moixeró.

Des dels inicis ha combinat la pràctica professional amb la participació en festivals d'arquitectura efímera, resultant-ne muntatges temporals que han estat premiats en diferents ocasions pels Premis d'Arquitectura de les Comarques

i els Premis Nacionals d'Arquitectura Efímera. De la seva trajectòria destaca el muntatge "SOTA UNA COL", essent l'artista convidada del Festival LLUÈRNIA 2016 o "MARE NOSTRUM", guanyador de la primera edició del Festival Insòlit de Palma de Mallorca.

Actualment CREA desenvolupa la seva activitat des del Molí de Domeny, un espai en un entorn natural que acull l'estudi i que vol motivar la interacció entre inquietuds constructives que fan ús de la CREATIVITAT per resoldre-les.

Obra presentada

El confinament va fer que els nostres espais domèstics es reinventessin i resultessin autèntiques naus espacials, hermètiques i aïllades, on dormir, menjar, treballar, reproduir-nos, créixer i observar des de la limitació... transformant-nos també a nosaltres en éssers mutants, perquè a tots ens ha canviat.

La intervenció que hem plantejat a Can Vilallonga des de CREA vol revivre la relació que hem tingut amb el paisatge durant aquests mesos: dirigida, temporal, intermitent, controlada, limitada i emmarcada com una escletxa.

Un muntatge *in memoriam*, perquè esperem que sigui una etapa que anem deixant enrere; un espai de reflexió, perquè cal pensar en el que ha passat i com ho podem fer millor, i un homenatge a la resistència, perquè hem estat uns autèntics herois.

Art & Gavarres

LLAGOSTERA

Lourdes Ral i Valentí Miquel

Biografia de Lourdes Ral

Barcelona, 1977. És llicenciada en història de l'Art, compta amb nombrosos tallers de ceràmica, enquadernació i pintura (Cercle Artístic de Sant Lluc).

Actualment, amb dedicació exclusiva a la pintura i la ceràmica, pinta interiors, petites converses, el silenci del tren, els diumenges d'hivern i les tardes llargues d'estiu. Treballa amb tècnica mixta, acrílics, tintes i aquarel·les sobre fusta. En ceràmica, el gres omple les creacions, amb experimentacions amb esmalts naturals. El seu lloc de creació és un taller a Llagostera. L'inspira el Morbihan, la Provença, la Charente Maritime, les Illes Balears i la costa que l'envolta. En els darrers anys està experimentant amb tintes vegetals i ceres amb pigments naturals, terres que troba en el seu paisatge.

Ha exposat a diverses galeries de Catalunya i en fires d'art. Al mateix temps, ha participat en exposicions a França, Itàlia, Portugal, Àustria, Estats Units i Alemanya. Actualment, exposa la seva obra a la Galeria Art Dual de Girona i a l'Espai Cavallers de Lleida, i a Centreuropa. Les seves il·lustracions han aparegut en revistes i llibres, el darrer amb l'editorial Minis. Ha estat seleccionada en llibres artístics, com el Human book de Barcelona o el Premi I libri mai visti a Russi (Itàlia).

Biografia de Valentí Miquel

Llagostera, 1969). És pintor i ceramista, comptant també amb tallers de ceràmica, restauració i pintura al tremp d'ou. El seu lloc de creació és el seu taller a Llagostera, que comparteix amb la Lourdes Ral. L'inspira el gres humit, les argiles dels seus paisatges, treballar les peces, modelar i veure créixer les obres seguint tot el procés. Les seves ceràmiques s'han exposat darrerament a la Galeria d'Art Dual, i conjuntament amb la Lourdes Ral, escultures ceràmiques a Alemanya, Suïssa i Àustria. Una de les darreres exposicions, a la galeria Kras de Viena. Va participar en un programa de residències artístiques, a Bréhemont (França) juntament amb la Lourdes Ral. En ceràmica, el gres omple les creacions, amb experimentacions amb esmalts naturals.

Obra presentada

EMPREMTES

«La manera que tenim els humans de viure a la Terra duu el nostre planeta al desastre. Estem substituint el món salvatge per un món domesticat. Hem d'aprendre com podem treballar amb la natura en lloc de viure-hi en contra.»
(David Attenborough, *A life in our planet*, 2020)

Un camí de mans es desplaça, mans que s'arrelen i mans que manipulen, una bipolaritat que acompanya l'era geològica de l'Antropocè en què ens trobem, entre amenaça i oportunitat. Les mans representen aquesta humanitat que ens ha precedit i esdevindrà la transformació del paisatge, la construcció sense mesura i la despoblació.

La nostra manera de relacionar-nos amb la natura potser amb els anys es dipositarà en l'amalgama de formacions geològiques al *flysch* de Zumaia, des d'on a principis d'estiu vam gestar la idea d'aquesta instal·lació. I amb ella, la creació d'unes peces a partir del fang sobrant, el rebuig i les peces trencades, per fer-ne una obra inspiradora, que tanca el cercle del fang i ens acosta a un reciclatge circular.

LLAGOSTERA

Art & Gavarres

FITOR

Alejandro López

Biografía

Nació en Bilbao en 1961 y se licenció en escultura por la universidad del País Vasco. Estudió en la escuela de artes plásticas de Deba y realizó una estancia en el laboratorio de escultura de Luigi Corsanini en Carrara (Italia) donde trabajó con Itto Kuetani. Se ha formado en la escuela de cerámica de Basauri y ha realizado estudios de ebanistería.

Trabajador artístico multidisciplinar, influenciado por la corriente constructivista, el arte povera, el arte urbano y sobre todo muy interesado por el arte en cualquiera de sus acepciones. Tiene una gran sensibilidad por la naturaleza y la temática social. Es uno de los impulsores del proyecto Azken Muga en Gipuzkoa y del proyecto Parque Esculturas de Meatzaldea en Bizkaia. Participó junto a otros escultores en Landpartie Kulturelle (Wendland, Alemania) realizando una escultura efímera en el pueblo de Arnhem.

Proyectos realizados:

- Obra en colección particular familia Roses-Cotton, Mallorca.
- Parque de escultura Meatzalde Goikoa
- Escultura ambiental Azken Muga (Gipuzkoa)
- Exposición en Diahren (Alemania)
- Obra al aire libre San Juan de Gaztelugatxe
- Escultura pública en Wendland (Alemania)
- Bilbograf (Bilbao)

Premios obtenidos:

- Premio Deba 1989
- Premio Bizkaiko Arte 1990
- Selección de escultura Vitoria-Gasteiz
- Premio Ertibil 1996, 1999 y 2001
- Beca Fundación BilbaoArte 2014

Obra presentada

**Trabajo sobre las palabras y sus raíces etimológicas.
En este caso parto de dos acepciones:**

La primera, que intuyo más relacionada con la leyenda y que evoca mis raíces vascas, *gabarra-barco*, y la segunda, que resulta bastante coherente, que nos habla de la semilla, de las plantas, de la propia naturaleza del lugar. Ambas son posibles y ciertas.

La plasmación de esta idea en un trabajo plástico abre la posibilidad a diferentes lecturas; surgen más preguntas que respuestas.

La construcción de un barco en medio de la montaña, la propia estructura dibujada, bosquejada, completada con la mente. La espina dorsal cubierta de ramas que son como raíces que engullen o tal vez sujetan la estructura. Comparten espacio con piedras pintadas de blanco que simbolizan la flor de la gabarra y que pretenden abrir tus ojos a los misterios de la naturaleza. La que puede vivir perfectamente sin nosotros los humanos. El viento, los animales, la lluvia que traspasa la carcasa te llevan por el sendero de los sentimientos.

Paisaje en armonía que se desvanece con el tiempo.

Xevi Bayona

Biografia

Estudia des de petit a l'escola de Belles Arts d'Olot, estudia arquitectura a Barcelona i a Portugal, a la FAUP, Facultat d'Arquitectura de la Universitat de Porto. Arquitecte per l'Escola Tècnica d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) amb el PFC Biblioteca-Ludoteca a Espinho, Portugal. Post Grau de Paisatgisme a l'(ETSAB) I Màster en Teoria i Pràctica del Projecte Arquitectònic a l'(ETSAB) amb la tesina "La Girona dels Carrers-Escala". Des del 2008 professor a la Facultat d'Arquitectura de la Universitat de Girona. Des del 2018 Professor al màster internacional d'arquitectura efimera d'Elisava. Guanyador de diversos premis, entre els quals tres premis FAD, diversos projectes finalistes i seleccionats, guanyador de premis i mencions d'arquitectura de les Comarques de Girona i guanyador del concurs Changing Tracks, un projecte europeu per realitzar 3 instal·lacions, a Catalunya, Anglaterra i Irlanda. Des del 2017 col·labora i realitza projectes conjuntament amb Àlex Posada, MID Studio. Ha realitzat obres civils com la Rehabilitació del pont de l'Estat de Tortosa sobre el riu Ebre, la rehabilitació de la zona esportiva de Sant Jaume de Llierca o el Firal d'Olot, així com obres d'arquitectura habitacional. Ha donat conferències, workshops i realitzat intervencions efímeres a diverses ciutats Europees.

És, des dels seus inicis, Director Artístic del Festival del Foc i la Llum, Lluèrnia d'Olot.

Bayona Studio és un taller i estudi al centre de la ciutat d'Olot, es treballa amb l'experimentació i l'assaig com a mètode, la crítica com a aprenentatge, les emocions com a eina, la interpretació i respecte de l'entorn social, físic i cultural, la il·lusió i recerca intensa com a combustible. Tot a cavall de l'arquitectura, l'urbanisme, l'art, el paisatge, les instal·lacions efímeres i les escultures lumíniques, una barreja de disciplines que es retroalimenten i es complementen les unes amb les altres.

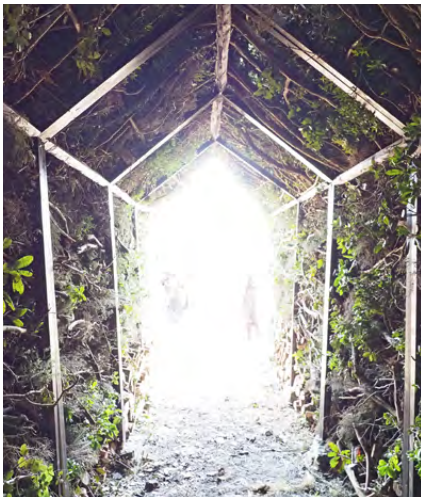
Obra presentada

BUIT DOMÈSTIC

La cabanya sempre ha estat vinculada al fet de guardar, de servir com a recipient per contenir aliment, de protegir-lo de la pluja, dels animals; ha estat un element per guardar la vida.

En un estadi primitiu, l'arquitectura la podem relacionar amb el niu i amb la cova. Dues realitats oposades que donen resposta a la primera necessitat del fet de viure: protegir-se. El niu com a lloc funcional, artificial, acollidor, com a renúncia a la vida nòmada. La cova com a lloc aliè als seus habitants, un buit apte per a la vida i per a les persones que n'usen les concavitats.

El projecte reomple el volum de la cabanya, redibuixa les dues aigües de la seva forma original. La construcció esdevé per addició, per entreteixir branques del mateix lloc. Just dins d'aquest volum, al mig d'aquest ple, es deixa l'espai buit de la forma arquetípica de la casa, es deixa un buit potser per habitar. Esdevé una cova dins un niu, un refugi o un espai per guardar vida; esdevé un buit domèstic.

Lucía Loren

Biografia

Neix a Madrid l'any 1973 i és llicenciada en belles arts per la Universidad Complutense de Madrid. Sota el binomi art i ecologia ha fet intervencions específiques en nombrosos entorns naturals de l'Estat espanyol, Itàlia, Polònia, Suïssa, l'Argentina o el Sàhara Occidental. En totes aquestes intervencions utilitza elements del paisatge per fer petites variacions amb què reflexionar sobre el concepte mateix de paisatge cultural, tractant de visibilitzar possibles relacions d'equilibri entre la vida humana i la comunitat biòtica.

Ha presentat propostes plàstiques en centres d'art contemporani com CDAN, MUSAC, IVAM, CAB, ACVIC, Sala Tecla, Matadero, La Casa Encendida, Círculo de Bellas Artes, Estampa, Museo Contemporáneo Esteban Vicente, La Panera, Centro Cultural Montehermoso, Galería Estampa, Museo Provincial Bellas Artes de Tucumán, jardí botànic de Bogotá, Palacio del Quintanar, APgallery.

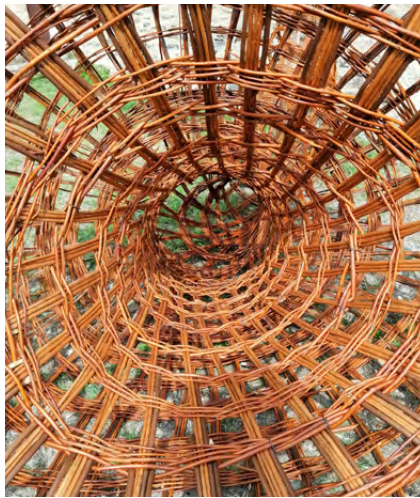
Diverses beques i premis li han permès participar en projectes d'investigació artística: beca Erasmus Accademia di Belle Arti, Bolonya, Itàlia (1997); beca Convenios Internacionales Facultad de Artes, Tucumán, l'Argentina (1999); residència artística Campo Adentro (2011); residència CACIS, Centre d'Art i Sostenibilitat, Catalunya (2014), i Supertrama, Entidad de Vivares, Càceres (2018), entre d'altres.

Obra presentada

SPIRACULUM

Un conducto tejido con mimbre conecta el espacio interior con el exterior a través de las ventanas de la iglesia de Fitor. La ventana, en la práctica alquímica, es un respiradero o *spiraculum*, un umbral que conecta nuestras vivencias sensoriales y emocionales con el paisaje. En su origen, estos huecos en las construcciones se protegían con ramas y cortinas. Estas ramas tejidas son las que en esta propuesta pretenden vincular cultura y natura en un proceso de reconexión tan necesario en estos momentos de crisis multisistémica.

Sergi Quiñonero

Biografia

Barcelona, 1968. Llicenciat en Psicologia i Educació social. Estudis en dibuix i pintura, instal·lació i poesia visual. Actiu com a artista des de 1993.

Durant els anys 2011, 2012 i 2019 ha portat la direcció de “*Poblet. Natura i Art*” (PNIN Poblet). Des del 2016 porta la direcció de “*Els Ports. Natura i Art*” (PN dels Ports). Des del curs 2017-18 exerceix com a professor d'Educació Visual i Plàstica a la Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació (Universitat Rovira i Virgili).

Utilitza el marc i els materials de la natura, per reflectir la relació entre l'ésser humà l'entorn. Proposa una estètica que troba poesia en allò pobre, auster i humil. Utilitza recursos formals i tecnològics senzills i econòmics. Ètica i l'ecològica estan presents en el seu treball.

Ha participat en diferents exposicions i festivals com ara:

2020. Cosmologies. OliverArt 2020.
CCOC. La Granadella, Lleida.
2019-2020. “*Allà dalt trobaràs la resposta al problema del canvi climàtic*”. Aula d'Art. CRAI. URV. Tarragona.
2019. *Punts suspensius...* OliverArt 2019.
CCOC. La Granadella, Lleida.
2017. *Efímera 2017*. Mostra d'Art Efímer. CACIS-El Forn de la Calç. Calders, Barcelona.
2017. *38 Premi Julio Antonio d'Escultura*. Biennal d'Art 2017. MAMT. Tarragona. Menció d'Honor.
2017. “*1 m lineal*”, “*2 m2*” i “*3 m cubículos de cielo*”. CAN Cerro Gallinero. Hoyocase-ro, Ávila.
2017. *2ª Biennal Andorra Land Art-ALA*
2017. Ruta del Ferro. Llorts, Principat d'Andorra.

Obra presentada

PELL

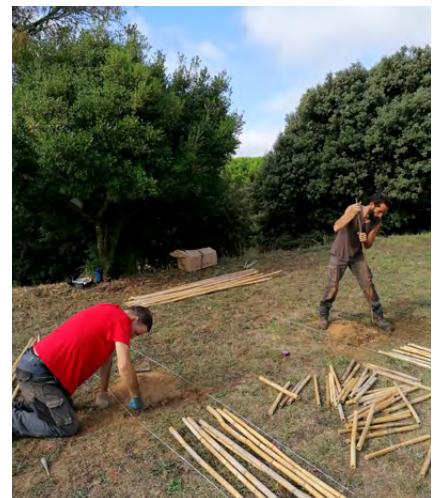
Sense anar gaire lluny, miro l'entorn de casa, el camp, i observo la bellesa del que m'envolta. Reflexiono sobre la transformació a què hem sotmès aquest paisatge, sobre les plantes i animals que ja no trobem o que han minvat la seva presència.

El sòl és la capa superficial de l'escorça terrestre que ens sustenta: hi conreem vegetals, n'obtenim aigua i altres recursos necessaris. S'hi forma la coberta vegetal que sustenta la vida. Pell fa referència a aquesta capa.

***Arundo donax*, la canya comuna, és una planta al·lòctona que genera problemàtiques greus a les rieres, desplaça espècies autòctones, a més d'eliminar els hàbitats i, amb això, afecta la biodiversitat. És considerada una de les espècies exòtiques que provoquen més danys al món, segons la UICN. Es troba entre nosaltres com a resultat de l'activitat de l'ésser humà al planeta i a conseqüència del fenomen de la globalització.**

***Pell* planteja una reflexió al voltant d'aquestes qüestions, amb el simbolisme del conjunt de la peça, així com de cadascun dels materials que la componen.**

Juli Sanjuan

Biografia

Nascut a Figueres, és arquitecte, escenògraf i director d'art. Ha realitzat diverses instal·lacions d'arquitectura efimera en diversos festivals de Catalunya. Al 2017, junt amb Clara Crous, creen una intervenció paisatgística a la platja d'Empuriabrava que els val una menció del Jurat en espais exteriors als Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona. I al 2019 és becat per realitzar un workshop a la Quadriennial d'escenografia de Praga.

Com a escenògraf ha treballat en diversos projectes teatral estrenats al Teatre Jardí de Figueres, la sala Planeta de Girona i a l'Institut del Teatre i l'assessorament escènic de lectures dramatitzades al Palau de la Música Catalana i a Dau al Sec.

Com a ajudant d'escenografia ha col·laborat amb Enric Planas a "El preu" de Silvia Munt (El Grec, 2016), amb Josep Iglesias a "Vaselina" de Sergi Belbel (2019) i a "El buit" de Sergi Ots (Temporada Alta, 2016). Des del 2017 forma part de la cia. de teatre La Funcional Teatre de Figueres.

Com a director d'art ha treballat pel festival Inspira, Agitart, White Summer i Cruïlla. Al 2019 comissaria l'exposició dels Premis d'Arquitectura del COAC Girona. Al 2020 realitza la direcció d'art del live "La Gran Onada a Empúries" dels Sopa de Cabra dirigit per Pol Fuentes. I al 2021 crea la cavalcada de Reis de Cassà de la Selva.

Actualment és professor del departament d'ensenyament de Catalunya. Al 2019 tutoritza el projecte "In crescendo" per Llum BCN de l'escola EASD Deià de Barcelona.

Obra presentada

COM EL SURO A L'ALZINA

**Les abraçades s'entrenen, com tot.
I jo, les meves, no les practico.**

Em centro en altres vides. Em nego veritats. Aprenc a fer, fer, fer. M'ennueguen les metes. M'ofega el desig de l'altre. M'eixorda voler allò que no sé si vull. Supuro buidor. Segrego angoixa. Necesito trobar-me. Em necessito.

Avui m'he disfressat de mi i m'he abraçat fins que he recordat què volia dir sentir.

Text de Mar Molero Dolz

FITOR

Jordi González

Biografia

Nascut a Barcelona el 1975. És llicenciat en Arts i Humanitats, i ha cursat màster i doctorat en Filosofia. A més, també ha estudiat Il·lustració a La Massana i Direcció a l'Acadèmia de Cinema de Varsòvia.

Des de mitjans dels anys 90, ha realitzat pintura, gravat i dibuix d'una forma poc convencional, centrant-se sobretot en la representació icònica i científica del cos humà. Des del 2015, però, s'ha decantat per un treball més antropològic i metafísic amb instal·lacions, escultures i intervencions a la natura amb una estètica propera al wabi-sabi. Les peces que realitza són respectuoses amb el medi ambient i volen posar de relleu la relació ancestral que tenim com a espècie amb nosaltres mateixos i amb la natura.

Ha exposat més d'una dotzena de cops, tant a Catalunya, com a l'estranger. Ha participat tres cops a la Biennial de Land Art d'Andorra, així com també a Els Ports: Natura i Art, Efímera (CACiS), Olivertart, entre d'altres, i ha residit al CAN de Farrera.

Ha sigut docent en diferents universitats barcelonines i ha realitzat nombrosos tallers amb joves i infants. A més, escriu habitualment assaig i poesia.

Obra presentada

LES TRES EDATS

Posar portes al camp és el sùmmum de l'absurd, com creure que anar a la natura ens fa connectar-hi. Empès per la pandèmia, he volgut investigar aquest «retorn» al medi natural, que en realitat no ha esdevingut com a tal.

Les portes que he posat al camp són portes de gàbies dins les quals cadascú de nosaltres està tancat. Ens creiem que la natura ens dona llibertat, però no és així. Anar a la natura no ens fa lliures, seguim tancats en nosaltres mateixos.

Les tres portes del camp, doncs, representen les tres edats de l'ésser humà: la infantesa, l'edat adulta i la vellesa, perquè tots nosaltres arrosseguem, des de fa molt de temps, un esperit confinat, incapaç de connectar amb la vida salvatge.

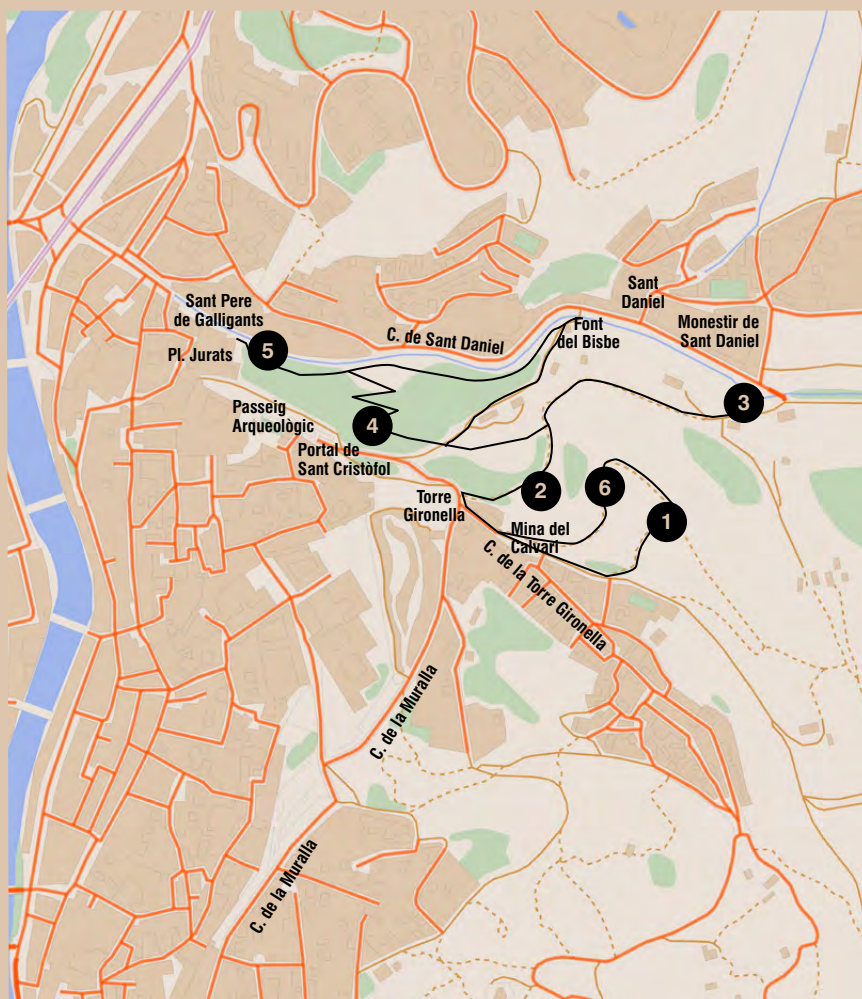

FITOR

LOCALITZACIONS

ENLLAÇ ALS MAPES DIGITALS

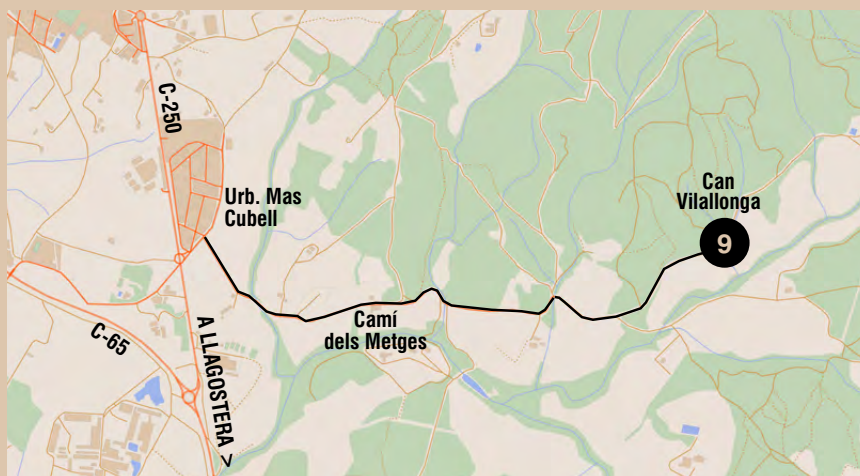

1. Beatriz Aisa
2. Teresa Abad
3. Akunzo
4. Maria Güell
5. Louise Sudell
6. Andrés Siri

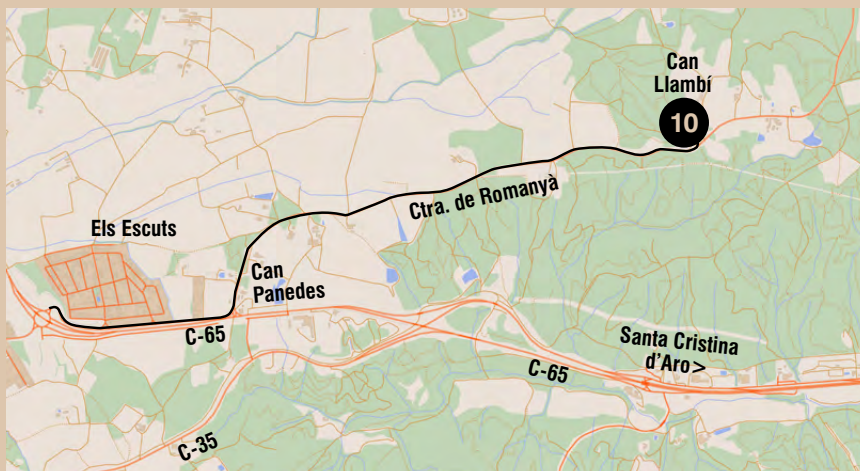
7. Pep Ramis
8. Azahara Cerezo

9. Clara Riera

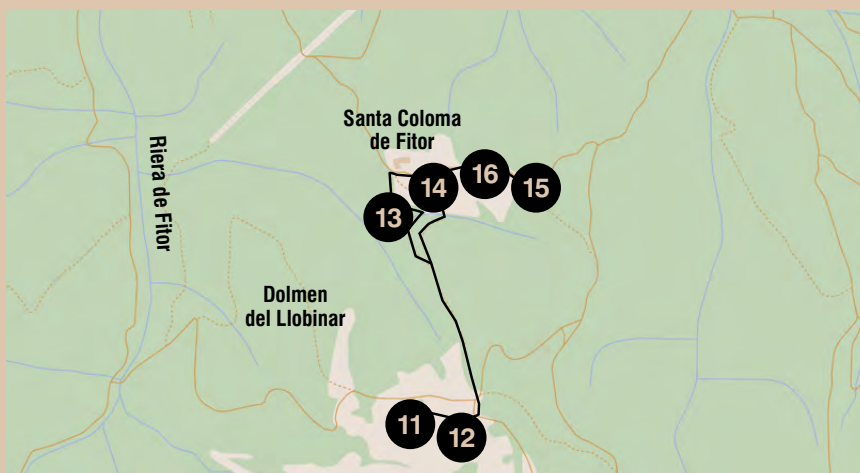
CASSÀ DE LA SELVA

10. Lourdes Ral
i Valentí Miquel

LALGOSTERA

11. Alejandro López
12. Xevi Bayona
13. Lucía Loren
14. Sergi Quiñonero
15. Juli Sanjuan
16. Jordi González

FITOR

Les Gavarres, situades a l'extrem septentrional de la serralada Litoral Catalana, a cavall de les comarques del Baix Empordà i el Gironès, ofereixen un extens paisatge forestal de prop de 350 km² repartits per una vintena de municipis.

L'espai atresora valuosos recursos forestals —una de les millors mostres de sureda i pineda de pinastre del país— i constitueix una excel·lent reserva de poblaments florístics i faunístics mediterranis, amb espècies singulars.

La salvaguarda dels valors naturals, paisatgístics, culturals i socials de les Gavarres va motivar la inclusió d'aquest espai al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat el desembre de 1992, i a la Xarxa Natura 2000, segons l'acord de govern de 5 de setembre de 2006.

La superfície protegida i delimitada com a Espai d'Interès Natural les Gavarres comprèn 28.672 hectàrees.

El Consorci de les Gavarres, creat l'any 1998, té com a objectius principals protegir, millorar i restaurar el patrimoni del massís, afavorir el desenvolupament local i l'aprofitament sostenible dels recursos, ordenar-ne els usos de lleure i fomentar l'educació ambiental i la recerca. És un consorci d'administracions i associacions adscrit, des de l'any 2018, a la Diputació de Girona i integrat, a més, per la Generalitat de Catalunya, els consells comarcals del Baix Empordà i del Gironès, vint ajuntaments amb territori dins l'Espai Natural Protegit de les Gavarres (la Bisbal d'Empordà, Calonge, Cassà de la Selva, Castell-Platja d'Aro, Celrà, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura, Forallac, Girona, Juià, Llagostera, Llambilles, Madremanya, Mont-ras, Palafrugell, Palamós, Quart, Sant Martí Vell, Santa Cristina d'Aro, Torrent i Vall-llobrega) i les associacions Consorci Forestal de Catalunya i Associació de Gestors Forestals de les Gavarres.

Consorci
Gavarres

www.gavarres.cat

Consorci
Gavarres

Diputació de Girona

Ajuntament de Girona

BÒLIT
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI
GIRONA